

nach opłat, przewidzianych w ustawie z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 5, poz. 41)) zwolnione są władze i urzędy państwowe.

Zgłaszający, który przedstawia dowód ubóstwa, może uzyskać według uznania Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczaniu opłat rocznych za pierwsze trzy lata, poczem można zwolnić go od tych opłat, jeżeli patent po upływie trzeciego roku zgaśnie z powodu nieuiszczenia czwartej opłaty.

3) Art. 102. „Od opłat powyższych [art. 99—101 w brzmieniu ustawy z dnia 19 grudnia 1924 r. o zmianach opłat, przewidzianych w ustawie z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 5, poz. 41)], o ile dotyczą one wzorów użytkowych, zwolnione są władze i urzędy państwowe.

Zgłaszający, który przedstawia dowód ubóstwa, może uzyskać według uznania Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczaniu opłaty za pierwszy okres, poczem można zwolnić go od tej opłaty, jeżeli prawo wygaśnie z powodu nieuiszczenia opłaty za drugi okres”.

4) Art. 129. „Jeżeli badanie warunków art. 107 i 110 doprowadzi do uchwały pomyślnej, wydział zgłoszeń wzywa zgłaszającego do złożenia kliszy znaku i kwitu kasy skarbowej z uiszczenia: opłaty za 10-letnią ochronę i za klasy towarów (art. 132 ust. 2) oraz kwoty, odpowiadającej kosztom ogłoszenia rejestracji znaku w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”, po dopełnieniu tych warunków zarządza rejestrację znaku i wydaje świadectwo ochronne.

Niezastosowanie się w czasokresie trzymiesięcznym do wezwania, określonego w ustępie poprzednim, uważane będzie za cofnięcie zgłoszenia.

Przedłożenie kliszy znaku słownego nie jest wymagane, o ile cechą znamionną znaku nie jest również ogólny charakter napisu.

Rejestrację znaku ogłasza się w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” z istotnymi określeniami, a w szczególności z podaniem pierwszeństwa i z odbitką znaku, przy ewentualnem podaniu barw, w jakich znak został zgłoszony.

Na świadectwie należy odbić, nakleić lub do niego dołączyć znak towarowy.

Datę świadectwa uważa się za dzień rejestracji i udzielenia prawa wyłączności”.

5) Art. 154. „Urząd Patentowy wydaje czasopismo urzędowe pod tytułem: „Wiadomości Urzędu Patentowego” i prowadzi rejestry.

Wpisy do rejestrów można skutecznie tylko na mocy uchwały wydziału.

Rejestry są księgami publicznymi, dostępnymi dla wszystkich. Osoby zainteresowane mogą otrzymywać wyciągi z rejestrów za opłatą w kwocie 15 zł. od wyciągu”.

Art. 2. Jeżeli właściciel patentu, udzielonego przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, opis którego wydrukowano, a koszty druku nie zostały zwrócone, nie przedstawi w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia kwitu kasy skarbowej z uiszczenia opłaty, należnej z tytułu zwrotu kosztów druku tego opisu, patent gaśnie. Zgaśnięcie patentu nie narusza roszczenia

Skarbu Państwa o zwrot kosztów druku opisu patentowego.

Jeżeli patent został udzielony przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, a opisu patentowego nie wydrukowano, wydział zgłoszeń wezwie właściciela patentu do przedstawienia kwitu kasy skarbowej z uiszczenia kwoty, odpowiadającej kosztom druku tego opisu; po złożeniu kwitu nastąpi wydrukowanie opisu patentowego.

W razie niezastosowania się w czasokresie trzymiesięcznym do wymienionego wezwania — patent gaśnie.

Wydział zgłoszeń może wstrzymać wydanie dokumentu, zwanego patentem, do czasu przedstawienia kwitu kasy skarbowej, wymienionego w ustępie 1 i 2.

Art. 3. Odnośnie do znaków towarowych, przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego zarejestrowanych lub uznanych za nadające się do rejestracji, pozostają w mocy przepisy art. 129 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. № 31, poz. 306).

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w czternaście dni po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Skarbu: *G. Czechowicz*
Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
Minister Komunikacji: *Romocki*
Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*
Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*
Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

538.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 14 czerwca 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie trybu postępowania przy zatwierdzaniu preliminarzy dochodów i wydatków Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie.

Na podstawie art. 1, ustęp ostatni, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 kwietnia 1927 r. w sprawie częściowej zmiany art. 6 ustawy

z dnia 30 stycznia 1920 r. o zniesieniu Sejmu i Wydziału Krajowego b. Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim (Dz. U. R. P. № 34, poz. 300) zarządza się co następuje:

§ 1. Preliminarz dochodów i wydatków Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie na każdy rok budżetowy powinien być przedłożony Ministrowi Spraw Wewnętrznych w 10 egzemplarzach najpóźniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem tego roku budżetowego, do którego się odnosi.

§ 2. Decyzję o zatwierdzeniu budżetu Tymczasowego Wydziału Samorządowego wyda Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Przed wydaniem decyzji Minister Spraw Wewnętrznych zasięgnie opinii tych ministrów, których zakresu działania dotyczą poszczególne części budżetu.

Decyzja powinna być wydana przed rozpoczęciem okresu budżetowego, na który preliminarz został ułożony.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

539.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 czerwca 1927 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 maja 1923 r. o organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego w wykonaniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym.

Na podstawie art. 19 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 12 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 maja 1923 r. w sprawie organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego w wykonaniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 65, poz. 507) otrzymuje następujące brzmienie:

„Naczelnemu Dyrektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego dodaną jest Rada Zawiadowcza celem opinjowania ważniejszych spraw monopolu tytoniowego.

Rada Zawiadowcza składa się:

- a) z Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, jako przewodniczącego, względnie w jego zastępstwie z jednego z Wicedyrektorów;
- b) z jednego przedstawiciela Ministerstwa Skarbu, względnie jego zastępcy, delegowanych przez Ministra Skarbu;
- c) z jednego przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa, względnie jego zastępcy, delegowanych przez Ministra Rolnictwa;

- d) z jednego przedstawiciela Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie jego zastępcy, delegowanych przez Ministra Przemysłu i Handlu;
- e) z dwóch Wicedyrektorów Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, względnie ich zastępców;
- f) z Inspektora Państwowych Fabryk Tytoniowych;
- g) z przewodniczącego Komisji Rewizyjnej dla Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Radę Zawiadowczą Polskiego Monopolu Tytoniowego zwołuje Naczelny Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego w miarę potrzeby, co najmniej raz na miesiąc.

Naczelny Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego może wzywać na posiedzenia Rady Zawiadowczej znawców tych zagadnień, które na tem posiedzeniu będą rozważane, np. kupców tytoniowych, hodowców tytoniu i t. p.

Znawcy wyrażają swoją opinię o danym zagadnieniu, lecz przy uchwałach nie głosują.

Na żądanie trzech członków Rady Zawiadowczej Dyrektor obowiązany jest zwołać posiedzenie. Do ważności uchwał Rady Zawiadowczej konieczną jest obecność przynajmniej pięciu członków, w tej liczbie przewodniczącego.

Uchwały Rady Zawiadowczej zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

W razie zachodzącej różnicy między zapatrywaniem Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, a opinią większości Rady Zawiadowczej—Naczelny Dyrektor winien po myśli § 2 punkt d) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1926 r. o organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego (Dz. U. R. P. № 127, poz. 742), przedłożyć sprawę do decyzji Ministrowi Skarbu.

Członkowie Rady Zawiadowczej obowiązani są zachować tajemnicę o wszystkim, co dotyczy interesów Polskiego Monopolu Tytoniowego. Niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej, względnie karno-sądowej, udowodnione niezachowanie tajemnicy powoduje wykluczenie z Rady i niemożność ponownego mianowania.

Przebieg posiedzeń Rady Zawiadowczej Polskiego Monopolu Tytoniowego winien być zapisywany do księgi protokółów posiedzeń Rady Zawiadowczej.

Członkowie Rady Zawiadowczej Polskiego Monopolu Tytoniowego pobierają za udział w posiedzeniach wynagrodzenie z funduszu Polskiego Monopolu Tytoniowego w wysokości ustalonej przez Ministra Skarbu.

§ 2. Do Rady Zawiadowczej należy:

- a) opinjowanie budżetu, oraz sprawozdania rocznego i bilansu Polskiego Monopolu Tytoniowego;
- b) wnioski o nabywanie, zamianę lub sprzedaż majątku nieruchomego, oraz obciążanie nieruchomości Polskiego Monopolu Tytoniowego;
- c) postanowienia o metodach fabrykacyjnych, oraz zasadniczych procedurach wyrobów tytoniowych;